

Iliada

Repovestire după
epopeea lui Homer

ENEAS

PARIS

CHRYSES

HECUBA

HECTOR

PRIAM

ELENA

AHILE

AGAMEMNON

MENELAU

ULISE

AIAX

PATROCLE

NESTOR

DIOMEDE

CAPITOLUL 1

Ahile

Când începe povestea noastră, Războiul troian era în desfășurare de aproape zece ani. Se purtasera numeroase lupte și mulți oameni muriseră. Soldații și comandații ambelor armate erau epuizați. Aheii voiau să se întoarcă acasă, dar rămâneau loiali regelui Agamemnon. Dacă acesta spunea că lupta trebuia continuată, ei se supuneau.

Agamemnon și oamenii lui au capturat mulți troieni după o bătălie importantă. Prizonierii erau soldați și femei dintr-un oraș din apropiere. Aheii s-au gândit să-i vândă pe acești troieni ca sclavi. Printre prizonieri se afla și

fiica lui Chryses, preotul lui Apolo. Acesta i-a rugat pe ahei să-i elibereze fata, promițându-le că le va da în schimb bunuri de mare preț.

— Vă voi da mai multe bogății decât ați putea căpăta dacă mi-ați vinde fata ca sclavă, a spus el.

Soldații ahei s-au gândit că era o afacere bună. Însă regele Agamemnon n-a fost de aceeași părere. Nu voia să o elibereze pe fiica lui Chryses, indiferent de cât de mare ar fi fost suma pe care ar fi primit-o. Până la urmă, a hotărât s-o păstreze pe tânără ca sclava lui decât să o vândă.

— Crezi că poți înfrânge voința unui rege? Nu mă mișcă promisiunea banilor tăi, i-a zis Agamemnon lui Chryses. Nimeni, cu atât mai puțin un preot troian, nu-mi spune mie ce să fac și ce să nu fac! Pleacă acum, bătrâne! a adăugat el, râzându-i în față preotului și făcându-i un semn cu mâna. Dacă te voi vedea din nou, atunci va fi sfârșitul pentru tine și pentru fiica ta! i-a mai strigat Agamemnon.

Chryses era îngrozit. S-a întors pe nava lui și a pornit spre casă. Preotul se rugă zeului Apolo:

— Ascultă-mă, Apolo, zeu al arcului de argint! Știi că atâția ani mi-am îndreptat rugăciunile către tine. Ți-am construit temple și ți-am adus ofrande. Te rog, ascultă-mi ruga aceasta. Aruncă răzbunarea ta asupra aheilor pentru ce ne-au făcut, mie și fiicei mele. Trimite săgețile tale în schimbul lacrimilor mele!

Apolo a auzit rugăciunea bătrânului preot. Îi proteja pe cei care îl venerau ridicându-i temple și închinându-i ode. A coborât cu pași mari de pe Muntele Olimp, cu arcul și săgețile agățate pe umăr. Săgețile zăngăneau, în timp ce zeul tremura de mânie. Apolo s-a așezat într-un genunchi și a aruncat o săgeată spre corăbiile aheene. Un plesnet înfiorător s-a iscat din arcul său uriaș de argint. Apoi a tras săgeată după săgeată în vasele aheilor.

Oamenii nu se așteptau la acest atac. Nu erau pregătiți pentru o asemenea lovitură. Săgețile lui Apolo s-au revărsat apoi zi și

noapte asupra taberei dușmane, fără să pară că s-ar putea opri vreodată. Apollo i-a pedepsit pe toți supușii lui Agamemnon. Oamenii mureau pentru că Agamemnon respinsese cererea preotului lui Apollo.

Săgețile lui Apollo au căzut asupra aheilor timp de nouă zile. Mulți bărbați au fost răpuși. În cea de-a zecea zi, Ahile le-a vorbit aheilor:

— Rege Agamemnon, mă tem că suntem aproape de a fi învinși. Războiul e ca și pierdut. Dacă scăpăm cu viață — ceea ce e aproape imposibil atâta vreme cât Apollo își dezlănțuie furia asupra noastră —, ar trebui să pornim spre casă.

Toți soldații din jurul lui Ahile îi dădură dreptate.

— Mai întâi totuși trebuie să aflăm de ce Apollo s-a dezlănțuit împotriva noastră, a continuat Ahile. Trebuie să punem lucrurile în ordine.

Cel mai înțelept dintre profeți se ridică. Acesta putea vedea trecutul, prezentul și viitorul. Profetul veni lângă Ahile și-i vorbi astfel:

— Ahile, pot să explic mânia lui Apolo. Îți voi spune totul, dar mai întâi trebuie să-mi promiți ceva. Jură că mă vei apăra din toată inima și cu toate puterile tale. O anumită persoană va fi furioasă când voi spune adevărul. Gândește-te bine, Ahile. Mă vei apăra?

— Să fii convins! îl asigură Ahile pe profet. Spune ceea ce gândești. Jur pe Zeus că nu se va atinge nimeni de tine câtă vreme sunt în viață.

Încurajat, profetul spuse:

— Iată! Apolo este mânios pentru că regele Agamemnon a refuzat s-o elibereze pe fiica lui Chryses. Apolo va continua să ne aducă suferință până când o vom lăsa pe fată să se întoarcă la tatăl ei. Numai atunci Apolo ne va ierta.

Agamemnon se ridică. În ochii săi ardea furia. Îl înfruntă pe profet, aruncându-i o privire feroasă:

— Profet al suferinței! Este vina *mea* că Apolo s-a întors împotriva noastră?! Totul din cauză că am refuzat s-o eliberez pe fată? Foarte bine! Îi voi da drumul, dacă asta va domoli mânia lui Apolo și-mi va salva supușii. Dar nu

vreau să am regrete. Dacă trebuie să-mi pierd prețioasa captură, atunci trebuie să primesc altceva în loc.

— Agamemnon, cum ai putea să dobândești acum alt câștig? Îi răspunse repede Ahile. Nu avem comori. Nu putem lua de la bravii soldați care luptă pentru noi. Eliberează fata și vom găsi o recompensă pentru tine mai târziu. După ce vom distruge Troia, te vei bucura de nenumărate bogății.

— Ahile, se răsti Agamemnon, încerci să mă păcălești? Tu îți păstrezi câștigul, dar eu trebuie să renunț la al meu? Tu ai cerut un răspuns de la profet. Nu am ce să fac dacă nu-ți place răspunsul meu. Îi voi da lui Chryses fiica înapoi. După care tu îmi vei da mie sclava ta preferată.

Agamemnon se întoarse către Ulise și-i zise:

— Elibereaz-o pe fiica lui Chryses. Fă acest sacrificiu ca să-l îmbunăm pe Apollo.

Ahile se mânie și-i spuse regelui:

— Cum îndrăznești? Luptători curajoși au trecut munți și mări ca să se bată pentru tine și

pentru Menelau. Suntem supușii tăi loiali. Eu am luptat la fel de aprig ca tine, ba poate chiar mai mult. Am luptat până la epuizare și m-am mulțumit cu puținul pe care l-am primit. Cum îndrăznești să iei ceva de la propriul tău soldat credincios? Și cum vom ști că nu vei fura câte ceva de la toți ceilalți? Am terminat! Prefer să mă întorc acasă decât să lupt alături de tine!

— Părăsește oastea, atunci! Voi găsi alți bărbați care să mă protejeze și să mă respecte. Dintre toți comandanții, pe tine te plac cel mai puțin, îi strigă Agamemnon. Sclava ta va fi a mea. Ține minte, sunt mai puternic decât tine!

Nestor, comandant și sfetnic al regelui, se apropie și se așează între cei doi.

— Vă rog, spuse el, nu lăsați mânia să vă conducă. Nu ne putem lupta între noi. Să nu uităm care este de fapt dușmanul nostru comun.

Dar Ahile tocmai se gândea să scoată sabia și să-l omoare pe Agamemnon chiar atunci și acolo.

Agamemnon era regele și comandantul lui, dar Ahile era de-acum furios. Mâna îi tremură

când o îndreptă spre mânerul sabiei. Pe neașteptate, își făcu apariția zeița Atena.

— Hera m-a trimis pentru că vă iubește pe amândoi, spuse ea. Ahile, Agamemnon, nu vă mai certați! Promit că veți fi răsplătiți ceva mai târziu. Veți fi răsplătiți încă mai generos decât vă puteți imagina.

— Nu pot să nu mă supun poruncilor tale sau poruncilor Herei, zise Ahile și-și trase mâna de pe sabie. Dar nu-l voi mai urma pe Agamemnon. Nu voi mai purta războaie pentru el.

Ahile părăsi tabăra lui Agamemnon. Soldații săi și Patrocle, prietenul lui cel mai bun, îl urmară. Nu s-a întors să se uite la Agamemnon. Nu s-a uitat nici când Ulise s-a îndepărtat în carul lui de luptă. Furia lui Apollo avea să se domolească în scurt timp, dar furia lui Ahile abia începea să se dezlănțuie.